

ἡσποιοθεῖς. τὸ δὲ βασιλέως μελλόντος τὸ αἶνον ἀνελεῖν
 ὡς ἴς πατέρα ἀσεβήσαντα, ἠήσατο ὁ αἰσωπὸς αὐτῷ
 συγχωρεῖσαι, ἀπὸν μὴ τεθνεῶτα αὐτῷ ἔξεν. εἰς ἐ-
 αὐτῷ γὰρ ἰῆς αἰχρύνης ἔχον ἔφη τὸ θάνατον. ἐκίνω δὲ
 τὸ ζῆν συγχωρήσας ὁ βασιλεὺς τῷ αἰσωπῷ ἔφη,
 λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν ἰδὲ βασιλέως αἰγύπτου ἀνάγνωδι.
 ἐπιγνὼς δὲ ὁ αἰσωπὸς τὸ ζήτημα, μεθυσάσας ἔφη,
 ἀντήραφον αὐτῷ, εἰάν ὁ χρόνὸν παρέλθῃ, πέμψω σοι
 τὰς τὸ πύργον οἰκοδομήσοντας, καὶ τὰ ἀποκριθισόμε-
 νόν σοι. γράψας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσε τὰς
 πρέσβεις τῶν αἰγυπτίων. τὸ δὲ αἰσωπῷ ἀπαντα ἰδὲ
 αὐτῷ ἀποδὲς, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς διοίκησιν τῶν πρᾶ-
 γμάτων ἐνεχρεῖσθαι. δὲς αὐτῷ καὶ τὸ αἶνον ἐκδο-
 τον. ὁ δὲ λαβὼν αὐτῷ, ἐντέθη λέγων, ἐπάκυσσον
 τὰς ἐμὰς λόγους τέκνον καὶ φύλαξον ἐν τῇ καρδίᾳ